

Službeni list

Europske unije

C 392

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

20. studenoga 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 392/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 392/02	Predmet C-85/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Feralpi Holding SpA protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)	2
2017/C 392/03	Spojeni predmeti C-86/15 P i C-87/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)	3

2017/C 392/04	Predmet C-88/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Ferriere Nord SpA protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke)	3
2017/C 392/05	Predmet C-89/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Riva Fire SpA, u likvidaciji protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)	4
2017/C 392/06	Predmet C-326/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „DNB Banka” AS protiv Valsts ieņēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa — Izuzeće isporuka usluga koje nezavisne grupe osoba isporučuju svojim članovima — Primjenjivost u području financijskih usluga)	5
2017/C 392/07	Spojeni predmeti C-361/15 P i C-405/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. – Easy Sanitary Solutions BV protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Group Nivelles NV (Žalba — Intelektualno vlasništvo — Dizajni Zajednice — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članak 5. — Novost — Članak 6. — Individualni karakter — Članak 7. — Otkrivanje javnosti — Članak 63. — Ovlasti Ureda Europske Unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) u okviru izvođenja dokaza — Teret dokaza koji je na podnositelju zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim — Zahtjevi povezani s reprodukcijom ranijeg dizajna — Dizajn koji prikazuje odvodnu kanalicu za tuš-kadu — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim od strane žalbenog vijeća)	5
2017/C 392/08	Predmet C-605/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Minister Finansów protiv Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S. A. w Warszawie (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa — Izuzeće isporuka usluga koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Primjenjivost u području osiguranja)	6
2017/C 392/09	Predmet C-616/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeće koje se odnosi na isporuku usluga koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Ograničenje na nezavisne grupe čiji članovi obavljaju ograničen broj profesija)	7
2017/C 392/10	Predmet C-125/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud protiv Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2005/36/EZ — Priznavanje stručnih kvalifikacija — Dentalni tehničari — Uvjeti obavljanja profesije u državi članici domaćinu — Zahtjev za obvezno posredovanje doktora dentalne medicine — Primjena tog zahtjeva na kliničke dentalne tehničare koji svoju profesiju obavljaju u matičnoj državi članici — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Ograničenje — Opravdanje — Cilj u općem interesu osiguranja zaštite javnog zdravlja — Proporcionalnost)	7

2017/C 392/11	Predmet C-149/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Poljska) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra protiv Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Kolektivno otkazivanje — Direktiva 98/59/EZ — Članak 1. stavak 1. — Pojam „otkazivanje” — Izjednačavanje otkazivanja s „prestankom ugovora o radu na inicijativu poslodavca” — Jednostrana izmjena poslodavca uvjeta rada i primitaka od rada)	8
2017/C 392/12	Predmet C-171/16: Presuda Suda (peto vijeće) 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad – Bugarska) – Trajan Beškov protiv Sofijske rajonne prokurature (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Okvirna odluka 2008/675/PUP — Područje primjene — Poštovanje presude, prethodno donesene u nekoj drugoj državi članici, u novom kaznenom postupku u svrhu izricanja jedinstvene kazne — Nacionalni postupak prethodnog priznavanja te presude — Izmjena načina izvršenja kazne izrečene u toj drugoj državi članici)	9
2017/C 392/13	Predmet C-429/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Łodzi – Poljska) – Małgorzata Ciupa i dr. protiv II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Kolektivno otkazivanje — Direktiva 98/59/EZ — Članak 1. stavak 1. i članak 2. — Pojam „otkazivanje” — Izjednačavanje otkazivanja s „prestankom ugovora o radu na inicijativu poslodavca” — Jednostrana izmjena poslodavca uvjeta rada i primitaka od rada — Utvrđivanje „namjere” poslodavca da provede otkazivanje)	10
2017/C 392/14	Predmet C-441/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – SMS group GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Osmo direktiva 79/1072/EEZ — Direktiva 2006/112/EZ — Porezni obveznik s boravištem u drugoj državi članici — Povrat PDV-a obračunatog na uvezenu robu — Pretpostavke — Objektivni elementi koji potvrđuju namjeru poreznog obveznika da koristi uvezenu robu u okviru svoje gospodarske aktivnosti — Ozbiljna opasnost da transakcija na kojoj se temeljio uvoz neće biti izvršena)	10
2017/C 392/15	Predmet C-35/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2017. uputila Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o. protiv Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu	11
2017/C 392/16	Predmet C-463/17 P: Žalba koju je 25. srpnja 2017. podnio Ori Martin SA protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 1. lipnja 2017. u predmetu T-797/16, Ori Martin protiv Suda Europske unije	12
2017/C 392/17	Predmet C-485/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verbraucherzentrale Berlin eV protiv Unimatic Vertriebs GmbH	13
2017/C 392/18	Predmet C-501/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2017. uputio Landgerichts Köln (Njemačka) – Germanwings GmbH protiv Wolfgang Pauelsa	13
2017/C 392/19	Predmet C-516/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Spiegel Online GmbH protiv Volker Beck	14
2017/C 392/20	Predmet C-517/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Milkiyas Addis protiv Bundesrepublik Deutschland	15

2017/C 392/21	Predmet C-518/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Stefan Rudigier	16
2017/C 392/22	Predmet C-569/17: Tužba podnesena 27. rujna 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	17
Opći sud		
2017/C 392/23	Predmet T-149/15: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Ben Ali protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zahtjev za poništenje — Dopuštenost — Pravna osnova — Ponovno uvrštavanje tužiteljeva imena na temelju novog obrazloženja — Obveza obrazlaganja — Činjenična osnova — Pravo vlasništva — Proporcionalnost”)	19
2017/C 392/24	Predmet T-175/15: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Mabrouk protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava — Zadržavanje uvrštenja tužiteljeva imena na popis — Nedostatna činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Pravo vlasništva — Načelo dobre uprave — Suđenje u razumnom roku — Pretpostavka nedužnosti — Zahtjev za preinaku — Potvrđujući akt — Nedopuštenost”)	20
2017/C 392/25	Predmet T-126/16: Presuda Općeg suda od 4. listopada 2017. – 1. FC Köln protiv EUIPO-a (SPURBAR ANDERS.) „Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SPURBAR ANDERS. — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001)”	21
2017/C 392/26	Predmet T-139/16: Presuda Općeg suda od 6. listopada 2017. – SDSR protiv EUIPO-a – Berghaus (BERG OUTDOOR) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig BERG OUTDOOR — Raniji verbalni žigovi Europske unije BERGHAUS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)	21
2017/C 392/27	Predmet T-143/16: Presuda Općeg suda od 4. listopada 2017. – Intesa Sanpaolo protiv EUIPO-a – Intesia Group Holding (INTESA) „Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig Europske unije INTESA — Članak 51. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe EU 2017/1001) — Nepostojanje stvarne uporabe žiga”	22
2017/C 392/28	Predmet T-176/16: Presuda Općeg suda od 6. listopada 2017. – Kofola ČeskoSlovensko protiv EUIPO-a – Mionetto (UGO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije UGO — Raniji figurativni žig Europske unije il UGO! — Djelomično odricanje od ranijeg žiga — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)	23
2017/C 392/29	Predmet T-336/16: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo protiv EUIPO-a – Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Raniji verbalni žig Europske unije VERSACE — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)	23

2017/C 392/30	Predmet T-337/16: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo protiv EUIPO-a – Gianni Versace (VERSACCINO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VERSACCINO — Raniji verbalni žig Europske unije VERSACE — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)	24
2017/C 392/31	Predmet T-36/17: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Forest Pharma protiv EUIPO-a – Ipsen Pharma (COLINEB) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije COLINEB — Raniji nacionalni figurativni žig Colina — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EU) 2017/1001] — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Članak 76. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 [sada članak 95. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001]”) . . .	25
2017/C 392/32	Predmet T-97/09: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije „Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”	26
2017/C 392/33	Predmet T-21/10: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije („Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”)	27
2017/C 392/34	Predmet T-104/10: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije („Zahtjev za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Program Resider II — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”)	27
2017/C 392/35	Predmet T-114/10: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije „Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Program Interreg II/C ‚Zaštita od poplave Rajna-Meuse’ — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”	28
2017/C 392/36	Predmet T-542/15: Rješenje Općeg suda od 25. rujna 2017. – Mađarska protiv Komisije („EFRR — Operativni program za promet i regionalni operativni programi koji se odnose na Srednju Mađarsku, Zapadnu Panoniju, Južnu veliku nizinu, Srednje Podunavlje, Sjevernu Mađarsku, Sjevernu veliku nizinu i Južno Podunavlje — Odluka o obustavi međuplaćanja — Stavljanje izvan snage pobijanog akta — Obustava postupka”)	29
2017/C 392/37	Predmet T-297/16 P: Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2017. – Gyarmathy protiv EMCDDA („Žalba — Javna služba — Član privremenog osoblja — Osoblje EMCDDA — Neproduljenje ugovora o radu — Raskid ugovora — Uznemiravanje — Zahtjev za pomoć — Upravna istraga — Nepristranost istrage”)	29
2017/C 392/38	Predmet T-402/16: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinGas) „Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije berlinGas — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”	30
2017/C 392/39	Predmet T-719/16: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinWärme) „Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije berlinWärme — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”	31
2017/C 392/40	Predmet T-40/17: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Habermas protiv EUIPO-a – Here Global (h) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	31

2017/C 392/41	Predmet T-443/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Ribarska plovila — Regionalna organizacija za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)	32
2017/C 392/42	Predmet T-570/17: Tužba podnesena 17. kolovoza 2017. – Algebris (UK) i drugi protiv Komisije . . .	32
2017/C 392/43	Predmet T-607/17: Tužba podnesena 6. rujna 2017. – Volotea protiv Komisije	34
2017/C 392/44	Predmet T-626/17: Tužba podnesena 15. rujna 2017. – Slovenija protiv Komisije	35
2017/C 392/45	Predmet T-645/17: Tužba podnesena 21. rujna 2017. – Rodonita protiv Komisije i SRB-a	36
2017/C 392/46	Predmet T-646/17: Tužba podnesena 22. rujna 2017. – Addition i drugi protiv SRB-a	37
2017/C 392/47	Predmet T-647/17: Tužba podnesena 22. rujna 2017. – Serendipity i dr. protiv EUIPO-a – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)	38
2017/C 392/48	Predmet T-677/17: Tužba podnesena 2. listopada 2017. – ClientEarth protiv Komisije	38
2017/C 392/49	Predmet T-700/15: Rješenje Općeg suda od 18. rujna 2017. – Volfas Engelman protiv EUIPO-a – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	40
2017/C 392/50	Predmet T-56/16: Rješenje Općeg suda od 19. rujna 2017. – Oil Pension Fund Investment Company protiv Vijeća	40
2017/C 392/51	Predmet T-158/16 P: Rješenje Općeg suda od 19. rujna 2017. – Barnett i dr. protiv EGSO-a	40
2017/C 392/52	Predmet T-299/16: Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2017. – Scheffler protiv EUIPO-a – Doc Generici (docfauna)	40
2017/C 392/53	Predmet T-18/17: Rješenje Općeg suda od 22. rujna 2017. – Češka Republika protiv Komisije	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 392/01)

Posljednja objava

SL C 382, 13.11.2017.

Prethodne objave

SL C 374, 6.11.2017.

SL C 369, 30.10.2017.

SL C 357, 23.10.2017.

SL C 347, 16.10.2017.

SL C 338, 9.10.2017.

SL C 330, 2.10.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Feralpi Holding SpA protiv Europske komisije**(Predmet C-85/15 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)

(2017/C 392/02)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Feralpi Holding SpA (zastupnici: G. M. Roberti i I. Perego, avvocati)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Malferrari i P. Rossi, agenti, uz asistenciju M. Moretto, avvocato)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 9. prosinca 2014., Feralpi Siderurgica/Komisija (T-70/10, neobjavljena, EU:T:2014:1031).
2. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 7492 final od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZUČ-a (COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke – ponovno donošenje), u verziji izmijenjenoj Odlukom Komisije C(2009) 9912 final od 8. prosinca 2009., u dijelu u kojem se odnosi na društvo Feralpi Holding SpA.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih koji su društvu Feralpi Holding SpA nastali na ime prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-86/15 P i C-87/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)

(2017/C 392/03)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) (zastupnici: D. M. Fosselard, odvjetnik, D. Slater, Solicitor, A. Duron, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Malferrari i P. Rossi, agenti, uz asistenciju P. Manzinija, avvocato)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 9. prosinca 2014., Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti/Komisija (T-92/10, neobjavljena, EU:T:2014:1032) i od 9. prosinca 2014., Alfa Acciai/Komisija (T-85/10, neobjavljena, EU:T:2014:1037).
2. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 7492 final od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZUČ-a (COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke – ponovno donošenje), u verziji izmijenjenoj Odlukom Komisije C(2009) 9912 final od 8. prosinca 2009., u dijelu u kojem se odnosi na društva Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA i Alfa Acciai SpA.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih koji su društvima Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA i Alfa Acciai SpA nastali tijekom prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Ferriere Nord SpA protiv Europske komisije

(Predmet C-88/15) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke)

(2017/C 392/04)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Ferriere Nord SpA (zastupnici: W. Viscardini i G. Donà, avvocati)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Malferrari i P. Rossi, agenti, uz asistenciju M. Moretto, avvocato)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 9. prosinca 2014., *Ferriere Nord/Komisija* (T-90/10, neobjavljena, EU:T:2014:1035).
2. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 7492 final od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZUČ-a (COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke – ponovno donošenje), u verziji izmijenjenoj Odlukom Komisije C(2009) 9912 final od 8. prosinca 2009., u dijelu u kojem se odnosi na društvo *Ferriere Nord SpA*.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih koji su društvu *Ferriere Nord SpA* nastali tijekom prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 21. rujna 2017. – Riva Fire SpA, u likvidaciji protiv Europske komisije

(Predmet C-89/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Talijanski proizvođači betonsko-armaturnih šipki — Utvrđivanje cijena odnosno ograničenje i nadzor proizvodnje i prodaje — Povreda članka 65. UEZUČ-a — Poništenje prvotne odluke presudom Općeg suda Europske unije — Ponovno donesena odluka na temelju Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Neizdavanje nove obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku — Neodržavanje saslušanja nakon poništenja prvotne odluke — Vrijeme proteklo u postupku pred Općim sudom)

(2017/C 392/05)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Riva Fire SpA, u likvidaciji (zastupnici: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi i M. Toniolo, avvocati)

Druge stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Malferrari i P. Rossi, agenti, uz asistenciju P. Manzini, avvocato)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 9. prosinca 2014., *Riva Fire/Komisija* (T-83/10, neobjavljena, EU:T:2014:1034).
2. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 7492 final od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZUČ-a (COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke – ponovno donošenje), u verziji izmijenjenoj Odlukom Komisije C(2009) 9912 final od 8. prosinca 2009., u dijelu u kojem se odnosi na društvo *Riva Fire SpA*.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih koji su društvu *Riva Fire SpA* nastali tijekom prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „DNB Banka” AS protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-326/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa — Izuzeće isporuka usluga koje nezavisne grupe osoba isporučuju svojim članovima — Primjenjivost u području financijskih usluga)

(2017/C 392/06)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „DNB Banka” AS

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se izuzeće propisano tom odredbom odnosi samo na nezavisne grupe osoba čiji članovi obavljaju aktivnost od javnog interesa navedenu u članku 132. te direktive i da se stoga na usluge koje pruža grupa čiji članovi obavljaju ekonomsku aktivnost u području financijskih usluga koja ne predstavlja takvu aktivnost od javnog interesa ne primjenjuje to izuzeće.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. – Easy Sanitary Solutions BV protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Group Nivelles NV

(Spojeni predmeti C-361/15 P i C-405/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Intelektualno vlasništvo — Dizajni Zajednice — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članak 5. — Novost — Članak 6. — Individualni karakter — Članak 7. — Otkrivanje javnosti — Članak 63. — Ovlasti Ureda Europske Unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) u okviru izvođenja dokaza — Teret dokaza koji je na podnositelju zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim — Zahtjevi povezani s reprodukcijom ranijeg dizajna — Dizajn koji prikazuje odvodnu kanalicu za tuš-kadu — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim od strane žalbenog vijeća)

(2017/C 392/07)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Easy Sanitary Solutions BV (zastupnik: F. Eijssvogels, *advocaat*) (C-361/15 P), Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: S. Bonne i A. Folliard-Monguiral, *agenti*) (C-405/15 P)

Druga stranka u postupku: Group Nivelles NV (zastupnik: H. Jonkhout, *advocaat*)

Intervenijent u potporu Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (C-405/15 P): Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Kraehling i C. R. Brodie, agenti, uz asistenciju de N. Saunders, barristera)

Izreka

1. Odbijaju se žalbe u predmetima C-361/15 P i C-405/15 P.
2. Nalaže se društvu Easy Sanitary Solutions BV da, osim vlastitih troškova, snosi troškove društva Group Nivelles NV i Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) u predmetu C-361/15 P.
3. Nalaže se EUIPO-u da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove društva Group Nivelles NV u predmetu C-405/15 P.
4. Nalaže se EUIPO-u snošenje trećine troškova društva Easy Sanitary Solutions BV u predmetu C-405/15 P, a preostale dvije trećine ostaju na teret društva Easy Sanitary Solutions BV.
5. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosi vlastite troškove u predmetu C-405/15 P.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Minister Finansów protiv Aviva Towarzystwo
Ubezpieczeń na Życie S. A. w Warszawie**

(Predmet C-605/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/
EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog
interesa — Izuzeće isporuka usluga koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Primjenjivost
u području osiguranja)

(2017/C 392/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister Finansów

Tuženik: Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se izuzeće predviđeno u toj odredbi odnosi samo na nezavisne grupe osoba čiji članovi obavljaju aktivnost od javnog interesa navedenu u njezinu članku 132. i da se stoga to izuzeće ne primjenjuje na usluge koje pružaju nezavisne grupe osoba čiji članovi obavljaju gospodarsku djelatnost u području osiguranja koja nije takva aktivnost od javnog interesa.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. rujna 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-616/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Opozivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeće koje se odnosi na isporuku usluga koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Ograničenje na nezavisne grupe čiji članovi obavljaju ograničen broj profesija)

(2017/C 392/09)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Owsiany-Hornung, B.-R. Killmann i R. Lyal, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller i K. Petersen, agenti)

Izreka

1. Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 132. stavka 1. točke (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost time što je izuzeće od poreza na dodanu vrijednost ograničila na nezavisne grupe osoba čiji članovi obavljaju ograničen broj zanimanja.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 98, 14. 3. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud protiv Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

(Predmet C-125/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2005/36/EZ — Priznavanje stručnih kvalifikacija — Dentalni tehničari — Uvjeti obavljanja profesije u državi članici domaćinu — Zahtjev za obvezno posredovanje doktora dentalne medicine — Primjena tog zahtjeva na kliničke dentalne tehničare koji svoju profesiju obavljaju u matičnoj državi članici — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Ograničenje — Opravdanje — Cilj u općem interesu osiguranja zaštite javnog zdravlja — Proporcionalnost)

(2017/C 392/10)

Jezik postupka: malteški

Sud koji je uputio zahtjev

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud

Tuženici: Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

Izreka

Članak 49. UFEU-a, članak 4. stavak 1. kao i članak 13. stavak 1. podstavak 1. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013., treba tumačiti na način da im nije protivan nacionalni propis države članice, kao što je onaj iz glavnog postupka, koji predviđa da se djelatnost dentalnog tehničara mora obavljati u suradnji s doktorom dentalne medicine, u mjeri u kojoj je taj zahtjev, u skladu s navedenim propisom, primjenjiv u odnosu na kliničke dentalne tehničare koji su svoje stručne kvalifikacije stekli u drugoj državi članici i koji žele svoju profesiju obavljati u prvoj državi članici.

(¹) SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Poljska) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra protiv Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

(Predmet C-149/16) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Kolektivno otkazivanje — Direktiva 98/59/EZ — Članak 1. stavak 1. — Pojam „otkazivanje” — Izjednačavanje otkazivanja s „prestankom ugovora o radu na inicijativu poslodavca” — Jednostrana izmjena poslodavca uvjeta rada i primitaka od rada*)

(2017/C 392/11)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra

Tuženik: Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

Izreka

Članak 1. stavak 1. i članak 2. Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da poslodavac mora provesti savjetovanje propisano tim člankom 2. kada na štetu radnika namjerava provesti jednostranu izmjenu uvjeta koji se odnose na primitke od rada koja, u slučaju da je potonji odbiju prihvatiti, dovodi do prestanka radnog odnosa, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 1. stavka 1. te direktive, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad – Bugarska) – Trajan Beškov protiv Sofijske rajonne prokurature

(Predmet C-171/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Okvirna odluka 2008/675/PUP — Područje primjene — Poštovanje presude, prethodno donesene u nekoj drugoj državi članici, u novom kaznenom postupku u svrhu izricanja jedinstvene kazne — Nacionalni postupak prethodnog priznavanja te presude — Izmjena načina izvršenja kazne izrečene u toj drugoj državi članici)

(2017/C 392/12)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Trajan Beškov

Tuženik: Sofijska rajonna prokuratura

Izreka

1. Okvirnu odluku Vijeća 2008/675/PUP od 24. srpnja 2008. o poštovanju presuda među državama članicama Europske unije u novom kaznenom postupku, treba tumačiti na način da je se primjenjuje na nacionalni postupak čiji je predmet izricanje, u svrhu izvršenja, jedinstvene kazne oduzimanja slobode kojom se poštuje kazna koju je toj osobi izrekao nacionalni sud kao i kazna koju je prethodnom presudom toj istoj osobi izrekao sud druge države članice zbog različitih djela.
2. Okvirnu odluku 2008/675 treba tumačiti na način da se protivi tomu da se poštovanje, u državi članici, presude koju je prethodno donio sud druge države članice uvjetuje prethodnom provedbom nacionalnog postupka priznavanja te odluke od strane nadležnih sudova te prve države članice, poput onog propisanog člancima 463. do 466. Nakazatelno-procesualenog kodeksa (Zakonika o kaznenom postupku).
3. Članak 3. stavak 3. Okvirne odluke 2008/675 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji predviđa da nacionalni sud, kojemu je u svrhu izvršenja podnesen zahtjev za izricanje jedinstvene kazne oduzimanja slobode kojom se, među ostalim, poštuje kazna izrečena presudom koju je prethodno donio sud druge države članice, u tu svrhu izmijeni načine izvršenja potonje kazne.

⁽¹⁾ SL C 200, 6. 6. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Łodzi – Poljska) – Małgorzata Ciupa i dr. protiv II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

(Predmet C-429/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Kolektivno otkazivanje — Direktiva 98/59/EZ — Članak 1. stavak 1. i članak 2. — Pojam „otkazivanje” — Izjednačavanje otkazivanja s „prestankom ugovora o radu na inicijativu poslodavca” — Jednostrana izmjena poslodavca uvjeta rada i primitaka od rada — Utvrđivanje „namjere” poslodavca da provede otkazivanje)

(2017/C 392/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Łodzi

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Małgorzata Ciupa, Jolanta Deszczka, Ewa Kowalska, Anna Stańczyk, Marta Krzesińska, Marzena Musielak, Halina Kaźmierska, Joanna Siedlecka, Szymon Wiaderek, Izabela Grzegora

Tuženik: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Izreka

Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da se poslodavčeva jednostrana izmjena uvjeta koji se odnose na primitke od rada na štetu radnika, koja u slučaju odbijanja radnika dovodi do prestanka ugovora o radu, može kvalificirati kao „otkazivanje” u smislu te odredbe, a članak 2. te direktive treba tumačiti na način da poslodavac mora provesti savjetovanje propisano tim člankom kada namjerava provesti takvu jednostranu izmjenu uvjeta koji se odnose na primitke od rada, u slučaju kad su ispunjeni uvjeti iz članka 1. te direktive, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – SMS group GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Predmet C-441/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Osmu direktivu 79/1072/EEZ — Direktiva 2006/112/EZ — Porezni obveznik s boravištem u drugoj državi članici — Povrat PDV-a obračunatog na uvezenu robu — Pretpostavke — Objektivni elementi koji potvrđuju namjeru poreznog obveznika da koristi uvezenu robu u okviru svoje gospodarske aktivnosti — Ozbiljna opasnost da transakcija na kojoj se temeljio uvoz neće biti izvršena)

(2017/C 392/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SMS group GmbH

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Izreka

Osmu direktivu Vijeća 79/1072/EEZ od 6. prosinca 1979. o usklađivanju zakonodavstva država članica o porezu na promet – Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području države, u vezi s člankom 170. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, treba tumačiti na način da joj se protivi to da država članica odbije poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan na njezinu državnom području pravo na povrat poreza na dodanu vrijednost plaćenog na uvoz robe u situaciji poput one u glavnom postupku u kojoj je, u trenutku uvoza, izvršenje ugovora na temelju kojeg je porezni obveznik kupio i uvezao tu robu bilo prekinuto, transakcija za koju je ona trebala biti korištena u konačnici nije izvršena i porezni obveznik nije podnio dokaz o njezinu naknadnom kretanju.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2017. uputila Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) –
Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o. protiv Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i
Autostrad Oddział w Poznaniu**

(Predmet C-35/17)

(2017/C 392/15)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o.

Druge stranke u postupku: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

uz sudjelovanje: Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A., Zakład Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (Zaberd) S.A.

Rješenjem od 13. srpnja 2017. Sud Europske unije (šesto vijeće) odlučio je da članak 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [ugovora o javnoj nabavi usluga] ⁽¹⁾, načelo jednakog postupanja i obvezu transparentnosti treba tumačiti na način da im se protivi isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave zbog neispunjenja obveze koja izričito ne proizlazi iz dokumentacije o toj nabavi.

⁽¹⁾ SL 2004, L 134, str. 114. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Žalba koju je 25. srpnja 2017. podnio Ori Martin SA protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 1. lipnja 2017. u predmetu T-797/16, Ori Martin protiv Suda Europske unije

(Predmet C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Ori Martin SA (zastupnik: G. Belotti, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije

Žalbeni zahtjev

- Žalitelj od Suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) zahtjeva da, pri preinaci rješenja Općeg suda u predmetu T-797/16 (Ori Martin spa/Sud Europske unije), presudi da je taj Sud (šesto vijeće) u predmetima C-490/15 P i C-505/15 P (EU:C:2016:678) povrijedio pravo ORI-a na pošteno suđenje iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), i da stoga naloži Sudu naknađivanje štete.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba, koju je Opći sud odbio pobijanim rješenjem, se temeljila na jednom tužbenom razlogu: tomu što je Sud (šesto vijeće) povrijedio čl. 47. Povelje, a osobito pravo ORI-a na pošteno suđenje. ORI, naime, smatra da to opće pravno načelo zahtjeva da društvo kojem se izriče konačna sankcija razumije što mu se stavlja na teret, osobito radi izbjegavanja ponavljanja povrede. O tomu nije bilo riječ u ovom slučaju, s obzirom na to da ORI još uvijek ne zna koji je stvarni razlog njegove osude.

Opći sud je odbacio ORI-jevu tužbu kao očito pravno neosnovanu na temelju činjenice da se zahtjev za naknadu štete nije temeljio na predugom trajanju postupka, što bi bila eventualna povreda članka 47. Povelje, već na navodnoj nezakovitosti kojom je zahvaćena presuda. Opći sud nije o odlučio o tomu je li povreda prava na pošteno suđenje, na koju se izriječkom pozvao tužitelj, obuhvaćena člankom 47. Povelje. S tim u vezi, pitanja koja se javljaju u ovoj žalbi imaju doseg izvan ovog predmeta.

ORI osporava rješenje Općeg suda u mjeri u kojoj je pravo na pošteno suđenje, koje se ovdje javlja u obliku prava na poznavanje razloga za vlastitu osudu, neotuđivo pravo subjekata kojima su izrečene sankcije u području tržišnog natjecanja, a čija je kaznenopravna narav sada opće priznata u ustaljenoj sudskoj praksi. Načelo djelotvorne sudske zaštite prava dodijeljenih pojedincima je opće načelo prva Unije, koje proizlazi iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama; to načelo je utanačeno u člancima 6. i 13. Europske konvencije o ljudskim pravima i preuzeto je u članku 47. Povelje.

ORI nadalje naglašava relevantnost postavljenog pitanja s obzirom na to da je odgovornost propisana u materiji tržišnog natjecanja u članku 23. Uredbe 1/2003 EZ ⁽¹⁾ osobne prirode, i s obzirom na to da pravo Unije u materiji tržišnog natjecanja ne poznaje ni objektivnu odgovornost ni *culpa in vigilando*.

Stoga se nikome u Uniji ne može izreći sankcija bez da se utvrdi njegova krivnja čak ni u slučaju propusta u nadzoru; nijedno postupovno načelo koje predviđa prebacivanje tereta dokazivanja ne omogućava odbacivanje ovog zaključka.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Verbraucherzentrale Berlin eV protiv Unimatic Vertriebs GmbH**

(Predmet C-485/17)

(2017/C 392/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verbraucherzentrale Berlin eV

Tuženik: Unimatic Vertriebs GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju sajamskog štanda u dvorani, koji trgovac tijekom sajma koji se održava nekoliko dana godišnje upotrebljava radi prodaje svojih proizvoda, riječ o nekretnini za poslove maloprodaje u smislu članka 2. točke 9. podtočke (a) Direktive 2011/83/EU ⁽¹⁾ ili o pokretnini za poslove maloprodaje u smislu članka 2. točke 9. podtočke (b) Direktive 2011/83/EU?

2. Ako je riječ o pokretnini za poslove maloprodaje:

Treba li na pitanje obavlja li trgovac svoju aktivnost „na uobičajenoj osnovi” na sajamskim štandovima odgovoriti ovisno o tome,

(a) kako trgovac organizira svoju aktivnost ili

(b) mora li potrošač računati na sklapanje ugovora o predmetnoj robi na konkretnom sajmu?

3. Ako je u odgovoru na drugo pitanje relevantno gledište potrošača (pitanje 2. (b)):

Treba li u slučaju pitanja o tome mora li potrošač računati na sklapanje ugovora o konkretnoj robi na predmetnom sajmu uzeti u obzir način na koji se sajam predstavlja u javnosti ili način na koji se sajam stvarno predstavlja potrošaču pri predaji izjave o prihvatu ugovorne obveze?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2017. uputio Landgerichts Köln (Njemačka) –
Germanwings GmbH protiv Wolfgang Pauelsa**

(Predmet C-501/17)

(2017/C 392/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Germanwings GmbH

Druga stranka u žalbenom postupku: Wolfgang Pauels

Prethodna pitanja

Je li oštećenje gume zrakoplova zbog vijka koji se nalazio na uzletnoj ili sletnoj stazi (strano tijelo/FOD) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL L 46, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 7., svezak 26., str. 21.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25 kolovoza 2017. uputio Bundesgerichtshofs (Njemačka) –
Spiegel Online GmbH protiv Volker Beck**

(Predmet C-516/17)

(2017/C 392/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije i tuženik: Spiegel Online GmbH

Protivnik revizije i tužitelj: Volker Beck

Prethodna pitanja

1. Je li na temelju odredaba prava Unije o iznimkama ili ograničenjima predmetnih prava iz članka 5. stavka 3. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ ostavljen u nacionalnom pravu manevarski prostor za prenošenje?
2. Na koji način treba prilikom određivanja dosega iznimaka ili ograničenja, koja su predviđena u članku 5. stavku 3. Direktive 2001/29/EZ i odnose se na isključivo pravo autora na reproduciranje (članak 2. točka (a) Direktive 2001/29/EZ) i priopćavanje javnosti, uključujući stavljanje na raspolaganje javnosti (članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ) svojih djela, uzeti u obzir temeljna prava iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
3. Mogu li temeljna prava u vidu slobode informiranja (članak 11. stavak 1. druga rečenica Povelje Europske unije o temeljnim pravima) ili slobode tiska (članak 11. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) opravdati iznimke ili ograničenja isključivog prava autora na reproduciranje (članak 2. točka (a) Direktive 2001/29/EZ) i priopćavanje javnosti, uključujući stavljanje na raspolaganje javnosti (članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ) svojih autorskih djela, osim iznimaka ili ograničenja predviđenih u članku 5. stavku 3. Direktive 2001/29/EZ?
4. Treba li smatrati da stavljanje na raspolaganje javnosti djela zaštićenih autorskim pravom na internetskom portalu novinskog poduzeća nije izvještavanje o tekućim događajima za koje nije potrebno odobrenje u smislu članka 5. stavka 3. točke (c) drugog slučaja Direktive 2001/29/EZ, s obzirom na to da je tom poduzeću bilo moguće i izvedivo dobiti pristanak autora prije stavljanja njegovih djela na raspolaganje javnosti?

5. Može li se smatrati da nije riječ o objavljivanju u svrhu doslovnog navođenja u smislu članka 5. stavka 3. točke (d) Direktive 2001/29/EZ ako doslovno navedena pisana djela ili njihovi dijelovi nisu neodvojivo uneseni u novi tekst – primjerice umetanjem ili stavljanjem bilješke – nego su putem poveznice stavljeni na raspolaganje javnosti na internetu u obliku PDF datoteka koje se mogu preuzeti samostalno u odnosu na novi tekst?
6. Treba li prilikom utvrđivanja kada je djelo u smislu članka 5. stavka 3. točke (d) Direktive 2001/29/EZ već zakonito stavljeno na raspolaganje javnosti uzeti u obzir je li to djelo u svojem konkretnom obliku već prije objavljeno uz pristanak autora?

(¹) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, SL 2001, L 167, str. 10., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Milkiyas Addis protiv Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-517/17)

(2017/C 392/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Milkiyas Addis

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Prethodna pitanja

1. Sprečava li pravo Unije državu članicu (ovdje: Njemačka) da primenom ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU (¹) odnosno odredbe iz članka 25. stavka 2. točke (a) Direktive 2005/85/EZ (²), koja je prije bila na snazi, odbaci zahtjev za međunarodnu zaštitu kao nedopušten zbog priznavanja statusa izbjeglice u drugoj državi članici (ovdje: Italiji), ako uređenje međunarodne zaštite, osobito životni uvjeti za osobe s priznatim statusom izbjeglica, u toj drugoj državi članici koja je podnositelju zahtjeva već priznala međunarodnu zaštitu (ovdje: Italija) ne zadovoljavaju zahtjeve iz članka 20. i sljedećih Direktive 2011/95/EU, ali pritom ne krše članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima odnosno članak 3. EKLJP-a?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: vrijedi li navedeno i u slučaju kada se u državi članici priznavanja statusa izbjeglice (ovdje: Italija) osobama s priznatim statusom izbjeglica
 - (a) ne isplaćuje nikakve naknade za podmirivanje osnovnih životnih potreba ili im ih se u usporedbi s drugim državama članicama isplaćuje u vrlo ograničenom obujmu, pri čemu se prema njima ne postupa drugačije nego prema državljanima te države članice?
 - (b) iako im se priznaju prava iz članka 20. i sljedećima Direktive 2011/95/EU, njima u stvarnosti otežava pristup naknadama povezanim s tim pravima ili takvim naknadama obiteljskih mreža ili mreža civilnog društva koje nadomještaju ili dopunjuju državne naknade?

3. Protivi li se članku 14. stavku 1. prvoj rečenici Direktive 2013/32/EU odnosno odredbi iz članka 12. stavka 1. prve rečenice Direktive 2005/85/EZ primjena nacionalne odredbe prema kojoj neprovođenje usmenog saslušanja podnositelja zahtjeva ne dovodi do poništenja odluke o odbacivanju zahtjeva za azil kao nedopuštenog koju je tijelo odlučivanja donijelo u okviru primjene ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU odnosno odredbe iz članka 25. stavka 2. točke (a) Direktive 2005/85/EZ, koja je prija bila na snazi, ako podnositelj zahtjeva u žalbenom postupku ima mogućnost iznijeti sve okolnosti koje proturječe odluci o nedopuštenosti i, čak i uzimajući u obzir te navode, nije moguće donijeti nikakvu drugu odluku o meritumu?

(¹) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena); SL L 180, str. 6., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.

(²) Direktiva Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama; SL L 326, str. 13., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 19., svezak 7., str. 19.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Stefan Rudigier**

(Predmet C-518/17)

(2017/C 392/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Stefan Rudigier

Druga stranka u revizijskom postupku: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 (¹) o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika primjenjiv i u slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluga sukladno članku 5. stavku 1. drugoj rečenici ove uredbe za usluge prijevoza putnika autobusom sukladno jednom od postupaka predviđenih direktivama o javnoj nabavi (Direktiva 2004/17/EZ ili 2004/18/EZ)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Dovodi li povreda obveze da se najmanje jednu godinu prije objave poziva na dostavu ponuda objavi podatke sadržane u članku 7. stavku 2. točkama (a) do (c) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 do toga da natječaj koji je proveden bez takve objave jednu godinu prije objave poziva, ali je prema članku 5. stavku 1. drugoj rečenici ove uredbe proveden prema postupku u skladu s direktivama o javnoj nabavi, treba smatrati nezakonitim?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

Protivi li se propisima prava Unije koji se primjenjuju na javnu nabavu nacionalno zakonodavstvo prema kojemu se može odustati od ukidanja natječaja koji prema članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 89/665/EEZ ⁽²⁾ zbog nepostojanja objave sukladno članku 7. stavku 2. Uredbe br. 1370/2007 treba smatrati nezakonitim ako nezakonitost nije znatno utjecala na ishod postupka javne nabave jer je operater na kojeg se odnosila mogao na vrijeme djelovati i nije bilo narušavanja tržišnog natjecanja?

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, SL L 315, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)
- ⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, SL L 395, str. 33. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3. i ispravak SL 2016., L 63, str. 44.)

Tužba podnesena 27. rujna 2017. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-569/17)

(2017/C 392/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Scharf, G. von Rintelen i I. Galindo Martín, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 42. stavka 1. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 ⁽¹⁾, time što do 21. ožujka 2016. nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom odnosno što, u svakom slučaju, Komisiji nije dostavila takve propise;
- na temelju članka 260. stavka 3. UFUE-a, naloži Kraljevini Španjolskoj plaćanje dnevne novčane kazne u iznosu od 105 991,60 eura, računajući od dana izricanja presude kojom se utvrđuje neispunjenje obveze donošenja propisa kojima se prenosi Direktiva 2014/17/EU ili, u svakom slučaju, obveze njihova dostavljanja Komisiji;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Na temelju članka 42. stavka 2. Direktive 2014/17/EU, države članice bile su dužne najkasnije do 21. ožujka 2016. donijeti nacionalne mjere potrebne za njezino prenošenje u nacionalno pravo. Budući da Kraljevina Španjolska nije obavijestila Komisiju o prenošenju Direktive, Komisija je odučila pokrenuti postupak pred Sudom.

2. U svojoj tužbi ona predlaže Sudu da Kraljevini Španjolskoj naloži plaćanje dnevne novčane kazne od 105 991,60 eura. Njezin iznos izračunan je uzimajući u obzir težinu i trajanje povrede te odvrćajući učinak s obzirom na platežnu sposobnost predmetne države članice.

(¹) SL 2014., L 60, str. 34

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Ben Ali protiv Vijeća

(Predmet T-149/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zahtjev za poništenje — Dopusštenost — Pravna osnova — Ponovno uvrštavanje tužiteljeva imena na temelju novog obrazloženja — Obveza obrazlaganja — Činjenična osnova — Pravo vlasništva — Proporcionalnost”)

(2017/C 392/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Tunis, Tunis) (zastupnik: S. Maktouf, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku Á. de Elera-San Miguel Hurtado i G. Étienne, zatim Á. de Elera-San Miguel Hurtado, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/157 od 30. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2015., L 26, str. 29.) te Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 2015/147 od 30. siječnja 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 101/2011 o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2015., L 26, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali snosit će vlastite troškove, kao i troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Mabrouk protiv Vijeća**(Predmet T-175/15) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava — Zadržavanje uvrštenja tužiteljeva imena na popis — Nedostatna činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Pravo vlasništva — Načelo dobre uprave — Suđenje u razumnom roku — Pretpostavka nedužnosti — Zahtjev za preinaku — Potvrđujući akt — Nedopuštenost”)

(2017/C 392/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunis) (zastupnici: J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, avocats, i S. Crosby, solicitor)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Elera-San Miguel Hurtado i G. Étienne, a zatim A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/157 od 30. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2015., L 26, str. 29.) u dijelu koji se odnosi na tužitelja, odluke Vijeća od 16. studenoga 2015. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva od 29. svibnja 2015. o uklanjanju njegova imena s popisa u prilogu Odluci Vijeća 2011/72/ZVSP od 31. siječnja 2011. o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2011., L 28, str. 62.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str. 188.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/119 od 28. siječnja 2016. o izmjeni Odluke 2011/72 (SL 2016., L 23, str. 65.) u dijelu koji se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mohamedu Marouenu Ben Aliju Ben Mohamedu Mabrouku nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 236, 20. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 4. listopada 2017. – 1. FC Köln protiv EUIPO-a (SPÜRBAR ANDERS.)**(Predmet T-126/16) ⁽¹⁾****„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SPÜRBAR ANDERS. — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001)”**

(2017/C 392/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Köln, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt, V. Töbelmann i S. Stier, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. siječnja 2016. (predmet R 718/2015-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka SPÜRBAR ANDERS. kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.**Presuda Općeg suda od 6. listopada 2017. – SDSR protiv EUIPO-a – Berghaus (BERG OUTDOOR)****(Predmet T-139/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig BERG OUTDOOR — Raniji verbalni žigovi Europske unije BERGHAUS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)**

(2017/C 392/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugal) (zastupnici: A. Sebastião i J. Pimenta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Berghaus Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Ashby, A. Carboni i J. Colbourn, solicitors)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. siječnja 2016. (predmet R 153/2015-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Berghaus i SDSR.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sports Division SR, SA (SDSR) će, osim vlastitih, snositi i troškove EUIPO-a i intervenijenta.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 4. listopada 2017. – Intesa Sanpaolo protiv EUIPO-a – Intesia Group Holding (INTESA)

(Predmet T-143/16) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig Europske unije INTESA — Članak 51. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe EU 2017/1001) — Nepostojanje stvarne uporabe žiga”

(2017/C 392/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italija) (zastupnici: P. Pozzi, i G. Ghisletti, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Intesia Group Holding GmbH (Böblingen, Njemačka) (zastupnici: D. Jochim i R. Egerer, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. siječnja 2016. (predmet R 632/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom opoziva između društava Intesa Sanpaolo i Intesia Group Holding.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Intesa Sanpaolo SpA se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Intesia Group Holding GmbH u ovom postupku.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. listopada 2017. – Kofola ČeskoSlovensko protiv EUIPO-a – Mionetto (UGO)

(Predmet T-176/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije UGO — Raniji figurativni žig Europske unije il UGO! — Djelomično odricanje od ranijeg žiga — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)

(2017/C 392/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kofola ČeskoSlovensko a.s. (Ostrava, Češka Republika) (zastupnik: L. Lorenc, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mionetto SpA (Valdobbiadene, Italija)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. veljače 2016. (predmet R 2707/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Mionetto i Kofola ČeskoSlovensko.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kofola ČeskoSlovensko a.s. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo protiv EUIPO-a – Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO)

(Predmet T-336/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Raniji verbalni žig Europske unije VERSACE — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 392/29)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italija) (zastupnici: u početku F. Caricato, zatim M. Cartella i B. Cartella, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gianni Versace SpA (Milano, Italija) (zastupnik: M. Francetti, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2016. (predmet R 1005/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Gianni Versace i Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 6. travnja 2016. (predmet 1005/2015-1), u dijelu u kojem je žalbeno vijeće donijelo zaključak o postojanju stvarne uporabe ranijeg verbalnog žiga Europske unije VERSACE za „tekstilne proizvode” (koji nisu obuhvaćeni drugim razredima), osim „kućnog tekstila”, iz razreda 24.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl će snositi, osim vlastitih, i polovicu troškova EUIPO-a.
4. EUIPO će snositi polovicu vlastitih troškova.
5. Gianni Versace SpA snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo protiv EUIPO-a – Gianni Versace (VERSACCINO)

(Predmet T-337/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VERSACCINO — Raniji verbalni žig Europske unije VERSACE — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 392/30)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italija) (zastupnici: u početku F. Caricato, zatim M. Cartella i B. Cartella, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gianni Versace SpA (Milano, Italija) (zastupnik: M. Francetti, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2016. (predmet R 1172/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Gianni Versace i Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2017. – Forest Pharma protiv EUIPO-a – Ipsen Pharma (COLINEB)

(Predmet T-36/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije COLINEB — Raniji nacionalni figurativni žig Colina — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 [sada članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EU) 2017/1001] — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Članak 76. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 [sada članak 95. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001]”)

(2017/C 392/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Forest Pharma BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: T. Holman, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, *agent*)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ipsen Pharma SAS (Boulogne-Billancourt, Francuska) (zastupnik: E. Baud, *odvjetnik*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. listopada 2016. (predmet R 500/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Ipsen Pharma i Forest Pharma.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Forest Pharma BV nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvu Ipsen Pharma SAS nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 70, 6. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-97/09) ⁽¹⁾****„Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”**

(2017/C 392/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku M. Lumma, C. Blaschke i T. Henze, a zatim T. Henze i J. Möller, agenti, uz asistenciju C. von Donata, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Conte, A. Steiblytė i B.-R. Killmann, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnici: u početku J. Rodríguez Cárcamo, odvjetnik, a zatim A. Rubio González, *abogado del estado*, i naposljetku V. Ester Casas, agent), i Kraljevina Nizozemska (zastupnici: u početku C. Wissels i Y. de Vries, a zatim J. Langer i B. Koopman, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2008) 8465 *final* od 19. prosinca 2008. o smanjenju potpore Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) operativnom programu u regiji na koju se odnosi cilj br. 1. Savezne zemlje Saske u Saveznoj Republici Njemačkoj (1994. - 1999.), koja je dodijeljena odlukama Komisije C(94) 1939/4 od 5. kolovoza 1994., C(94) 2273/4 od 22. kolovoza 1994. i C(94) 1425 od 6. rujna 1994.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2008) 8465 *final* od 19. prosinca 2008. o smanjenju potpore Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) operativnom programu u regiji na koju se odnosi cilj br. 1. Savezne zemlje Saske u Saveznoj Republici Njemačkoj (1994. - 1999.), koja je dodijeljena odlukama Komisije C(94) 1939/4 od 5. kolovoza 1994., C(94) 2273/4 od 22. kolovoza 1994. i C(94) 1425 od 6. rujna 1994.
2. Europska komisija će uz vlastite troškove snositi i troškove Savezne Republike Njemačke.
3. Kraljevina Španjolska i Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 129, 6. 6. 2009.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-21/10) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”)**

(2017/C 392/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku J. Möller, T. Henze i C. Blaschke, zatim J. Möller i T. Henze, agenti, uz asistenciju C. von Donata, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, B. Conte i A. Steiblytė agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2009) 9049 od 13. studenoga 2009. o smanjenju financijske potpore iz Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) za jedinstveni programski dokument za saveznu zemlju Saarland (1997-1999) u Saveznoj Republici Njemačkoj iz cilja br. 2., koja je bila odobrena odlukom Komisije C(97) 1123 od 7. svibnja 1997.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 9049 od 13. studenoga 2009. o smanjenju financijske potpore iz Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) za jedinstveni programski dokument za saveznu zemlju Saarland (1997-1999) u Saveznoj Republici Njemačkoj iz cilja br. 2., koja je bila odobrena odlukom Komisije C(97) 1123 od 7. svibnja 1997.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 100, 17. 4. 2010.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-104/10) ⁽¹⁾****(„Zahtjev za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Program Resider II — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”)**

(2017/C 392/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller i T. Henze, agenti, uz asistenciju C. von Donata, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, B. Conte i A. Steiblytė, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2009) 10561 od 18. prosinca 2009., o smanjenju financijske potpore Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) za inicijativu Resider II u saveznoj zemlji Saarland (1994-1999) u Saveznoj Republici Njemačkoj na temelju Odluke Komisije C(1995) 2529 od 27. studenoga 1995.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 10561 od 18. prosinca 2009., o smanjenju financijske potpore Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) za inicijativu Resider II u Saarlandu (1994-1999) u Saveznoj Republici Njemačkoj na temelju Odluke Komisije C(1995) 2529 od 27. studenoga 1995.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 22. 5. 2010.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2017. – Njemačka protiv Komisije

(Predmet T-114/10) ⁽¹⁾

„Tužba za poništenje — EFRR — Smanjenje financijske potpore — Program Interreg II/C „Zaštita od poplave Rajna-Meuse” — Nepoštovanje roka za donošenje odluke — Bitna povreda postupka — Očito osnovana tužba”

(2017/C 392/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku J. Möller i C. Blaschke, a zatim J. Möller i T. Henze, agenti, uz asistenciju U. Karpensteina, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, B. Conte i A. Steiblytė, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Francuska Republika (zastupnici: u početku G. de Bergues i B. Messmer, a zatim D. Colas i J. Bousin, agenti), i Kraljevina Nizozemska (zastupnici: u početku C. Wissels i M. Noort, a zatim M. Bulterman i B. Koopman, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2009) 10712 od 23. prosinca 2009. o smanjenju potpore koju je u okviru Programa inicijative Zajednice Interreg II/C „Zaštita od poplave Rajna-Meuse” Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) dodijelio Kraljevini Belgiji, Saveznoj Republici Njemačkoj, Francuskoj Republici, Velikom Vojvodstvu Luksemburgu i Kraljevini Nizozemskoj na temelju Odluke Komisije C(97) 3742 od 18. prosinca 1997. (EFRR br. 970010008).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2009) 10712 od 23. prosinca 2009. o smanjenju potpore koju je u okviru Programa inicijative Zajednice Interreg II/C „Zaštita od poplave Rajna-Meuse” Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) dodijelio Kraljevini Belgiji, Saveznoj Republici Njemačkoj, Francuskoj Republici, Velikom Vojvodstvu Luksemburgu i Kraljevini Nizozemskoj na temelju Odluke Komisije C(97) 3742 od 18. prosinca 1997. (EFRR br. 970010008) u dijelu u kojem se odnosi na Saveznu Republiku Njemačku.

2. Europska komisija će snositi, uz vlastite troškove, i troškove Savezne Republike Njemačke.

3. Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 134, 22. 5. 2010.

Rješenje Općeg suda od 25. rujna 2017. – Mađarska protiv Komisije

(Predmet T-542/15) (¹)

(„EFRR — Operativni program za promet i regionalni operativni programi koji se odnose na Srednju Mađarsku, Zapadnu Panoniju, Južnu veliku nizinu, Srednje Podunavlje, Sjevernu Mađarsku, Sjevernu veliku nizinu i Južno Podunavlje — Odluka o obustavi međuplaćanja — Stavljanje izvan snage pobijanog akta — Obustava postupka”)

(2017/C 392/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: J. Bonhage i F. Quast, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann i A. Tokár, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C (2015) 4979 *final* od 14. srpnja 2015., o privremenoj obustavi dijela međuplaćanja iz Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) i Kohezijskog fonda za izdatke u programima Prijevoz, Srednja Mađarska, Zapadna Panonija, Južna velika nizina, Srednje Podunavlje, Sjeverna Mađarska, Sjeverna velika nizina i Južno Podunavlje.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 406, 7. 12. 2015.

Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2017. – Gyarmathy protiv EMCDDA

(Predmet T-297/16 P) (¹)

(„Žalba — Javna služba — Član privremenog osoblja — Osoblje EMCDDA — Neproduljenje ugovora o radu — Raskid ugovora — Uznemiravanje — Zahtjev za pomoć — Upravna istraga — Nepristranost istrage”)

(2017/C 392/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Mađarska) (zastupnik: A. Véghely, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA) (zastupnici: D. Storti i F. Pereyra, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv odluke Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 18. svibnja 2015., Gyarmathy/OEDT (F-79/13, EU:F:2015:49) radi ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Valéria Anna Gyarmathy snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA) u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 364, 3. 10. 2016.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinGas)

(Predmet T-402/16) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije berlinGas — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”

(2017/C 392/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Manea i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2016. (predmet R 291/2016-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka berlinGas kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Društvu Berliner Stadtwerke GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 335, 12. 9. 2016.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinWärme)**(Predmet T-719/16) ⁽¹⁾****„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije berlinWärme — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”**

(2017/C 392/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Manea i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. srpnja 2016. (predmet R 618/2016-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka berlinWärme kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Berliner Stadtwerke GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 411, 28. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2017. – Habermas protiv EUIPO-a – Here Global (h)**(Predmet T-40/17) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)**

(2017/C 392/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Njemačka) (zastupnici: U. Blumenröder, H. Gauß i E. Bertram, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. F. Crespo Carrillo i M. Tóhatí, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Here Global BV (Eindhoven, Nizozemska) (zastupnik: J. Erkkilä, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. listopada 2016. (predmet R 53/2016-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Here Global BV i Habermas GmbH.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima *Habermas & Co GmbH* i *Here Global BV* nalaže se snošenje njihovih vlastitih troškova, kao i, svakome, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije
(Predmet T-443/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Ribarska plovila — Regionalna organizacija za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 392/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: António Conde & Companhia, SA, (Gafanha de Nazaré, Portugal) (zastupnik: J. García-Gallardo Gil-Fournier, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, A. Lewis i F. Moro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi nalaganja Komisiji da tajništvu Komisije za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika (NEAFC) dostavi izmijenjeni popis za 2017. godinu, koji je Portugalska Republika poslala Komisiji, a na kojem se nalaze plovila *Santa Isabel* i *Calvão* koja plove pod portugalskom zastavom.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 17. kolovoza 2017. – Algebris (UK) i drugi protiv Komisije
(Predmet T-570/17)

(2017/C 392/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Algebris (UK) Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Sjedinjene Države), Ronit Capital LLP (London) (zastupnici: T. Soames, lawyer, R. East, Solicitor, N. Chesaites, Barrister, i J. Vandenbussche, lawyer)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1246 od 7. lipnja 2017. o potvrđivanju sanacijskog programa koji je Jedinstveni odbor za rješavanje (SRB) usvojio Odlukom SRB/EES/2017/08 od 7. lipnja 2017. u odnosu na društvo Banco Popular Español, S.A. ⁽¹⁾, u cijelosti ili podredno njezin članak 1.;
- naloži Komisiji snošenje troškova tužiteljâ.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija propustila valjano odnosno uopće ispuniti svoju pravnu obvezu ocjene diskrecijskih aspekata sanacijskog programa.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Europska komisija nije iznijela odgovarajuće razloge za pobijanu odluku.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija počinila ozbiljnu povredu načela povjerljivosti i poslovne tajne, suprotno članku 339. UFEU-a i članku 88. stavku 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽²⁾ o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i jedinstvenom fondu za sanaciju i sudskoj praksi Suda, nepoštujući time pravo tužiteljâ na dobru upravu utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija počinila očite pogreške u ocjeni prilikom primjene članaka 14., 18., 20., 21., 22. i 24. Uredbe br. 806/2014.
 - U tom pogledu tužitelji ističu da vrednovanje društva Banco Popular, koja je bila temelj za sanaciju prema sanacijskom programu, nije bila pravedna, razumna ni pouzdana, te je bila nedosljedna načelu prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj; prema tome nije bila točan, pouzdan i dosljedan dokaz na kojem je trebalo temeljiti sanacijski program i njome se nije moglo potkrijepiti pobijanu odluku. Nadalje i iz istih razloga, sanacijski program (i prema tome i odluka), su bili očito neproporcionalni jer su premašivali mjere nužne za postizanje ciljeva sanacije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se sanacijskim programom, koji se potvrđuje pobijanom odlukom krše prava vlasništva tužiteljâ kako su utvrđena u općim načelima prava EU-a i u članku 17. Povelje o temeljnim pravima.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija usvojila i potvrdila sanacijski program kršeći prava tužiteljâ na saslušanje u skladu s člankom 41. Povelje o temeljnim pravima i sudskom praksom Suda.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2017/1246 od 7. lipnja 2017. o potvrđivanju sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español S.A. (priopćeno pod brojem dokumenta C(2017) 4038), SL 2017. L 178, str. 15.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL 2014. L 225, str. 1.

Tužba podnesena 6. rujna 2017. – Volotea protiv Komisije**(Predmet T-607/17)**

(2017/C 392/43)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Volotea, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: M. Carpagnano, odvjetnik, i M. Nordmann, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Odluku Europske komisije od 29. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) koju je Italija provela kao kompenzaciju zračnim lukama na Sardiniji za obveze pružanja javnih usluga;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno protumačila značenje državne potpore prema članku 107. stavku 1. UFEU-a.
 - Tužitelj među ostalim navodi da je Komisija pogrešno protumačila pojam korisnika. Nadalje tvrdi da je Komisija pogrešno razvrstala operatere zračnih luka kao samo „posrednike” između regije i zračnih prijevoznika, što znači da nije utvrdila jesu li ti operateri primili ekonomske prednosti. Usto, financiranje nije bilo selektivno. Komisija je nadalje pogrešno protumačila značenje narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaja na trgovinu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno protumačila značenje opravdanja državne potpore.
 - Tužitelj osporava Komisijinu tvrdnju da se okvir usluga od općeg gospodarskog interesa ne primjenjuje na aktivnosti o kojima je riječ u ovom slučaju. Nadalje navodi da se dotično financiranje može opravdati Smjernicama za zračni prijevoz iz 2005.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija prilikom određivanja povrata navodno nezakonite potpore nije uzela u obzir tužiteljeve legitimne interese. Komisija, koja nema jasnu praksu u odnosu na neizravne potpore, nije trebala inzistirati na povratu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije pravilno vodila istragu jer nije pažljivo i nepristrano istražila pobijane mjere.
 - Komisija, tvrdi se, nije provela odgovarajuću analizu u odnosu na test subjekta u tržišnom gospodarstvu, iako je to pravno obvezno, te su to zatražile i treće strane u raznim podnescima.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije navela razloge.

- U tom se pogledu navodi da Komisija nije razmotrila određena važna pravna i činjenična pitanja, da je navela dvosmislene razloge, da nije uzela u obzir određene važne argumente koje su istaknule treće strane i da je istaknula tvrdnje koje su po svojoj naravi proturječne.

Tužba podnesena 15. rujna 2017. – Slovenija protiv Komisije

(Predmet T-626/17)

(2017/C 392/44)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Republika Slovenija (zastupnici: V. Klemenc i T. Mihelič Žitko, državni odvjetnici, i R. Knaak, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2017/1353 od 19. svibnja 2017. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 607/2009 u pogledu sorti vinove loze i njihovih sinonima koji se mogu navesti na etiketi vina (SL 2017., L 190, str. 5.), i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pri donošenju pobijane uredbe Komisija povrijedila članak 232. Uredbe br. 1308/2013 o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda (Jedinstvena ZOT Uredba), s obzirom na činjenicu da se potonja uredba primjenjuje od 1. siječnja 2014., dok se pobijana uredba primjenjuje od 1. srpnja 2013. Komisija je pri tome prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene drugim podstavkom stavka 3. članka 100. Jedinstvene ZOT uredbe br. 1308/2013.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pri donošenju pobijane uredbe Komisija retroaktivno utjecala na stečena prava slovenskih proizvođača vina na koje se primjenjuje zaštićena oznaka izvornosti „Teran” (PDO-SI-A1581), i tako povrijedila temeljna načela prava Unije, odnosno načelo pravne sigurnosti i načelo zaštite legitimnih očekivanja, načelo zaštite stečenih prava i legitimnih očekivanja, kao i načelo proporcionalnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pri donošenju pobijane uredbe Komisija neproporcionalno utjecala na vlasnička prava slovenskih proizvođača vina na koje se primjenjuje zaštićena oznaka izvornosti „Teran” (PDO-SI-A1581) i pri tome povrijedila članak 17. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i članak 1. Protokola br. 1. Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija, propisujući u članku 2. pobijane uredbe, prijelazno razdoblje za stavljanje na tržište zaliha vina proizvedenih prije datuma stupanja na snagu te uredbe, čak i ako ne ispunjavaju uvjete označavanja iz članka 1. te uredbe, povrijedila članak 41. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji u mjeri u kojoj se gore navedena odredba odnosi na vina proizvedena prije 1. srpnja 2013.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pri donošenju pobijane uredbe Komisija povrijedila drugi podstavak stavka 3. članka 100. Jedinstvene CMO uredbe br. 1308/2013 s obzirom na važnost te odredbe u vezi s temeljnim načelima prava EU-a i člankom 17. Povelje i člankom 1. Protokola br. 1. Konvenciji o zaštiti temeljnih ljudskih prava i sloboda. Komisija je stoga prekoračila granice ovlasti koje su joj povjerene tom odredom Uredbe.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pri donošenju pobijane uredbe Komisija povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 13. stavak 2. UEU-a, jer je prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene za donošenje delegiranog akta, kako su joj povjerene člankom 290. UFEU-a, i time također prekoračila granice ovlasti koje su joj povjerene Ugovorima.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija, budući da je pobijanu uredbu donijela pozivajući se na zahtjev Hrvatske za uvrštavanje sorte vinove loze „teran” u dio A Priloga XV. Uredbi Komisije br. 607/2009 — a koji zahtjev je Hrvatska trebala postaviti prije pristupanja Europskoj uniji — iako takav zahtjev nije postavljan niti je Slovenija o njemu obaviještena, radi započinjanja pregovora, Komisija je povrijedila drugu rečenicu stavka 3. članka 100. Jedinstvene CMO uredbe br. 1308/2013 i članak 62. stavak 3. Uredbe Komisije br. 607/2009 u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a. Komisija je na isti način prekoračila ovlasti koje ima na temelju navedene odredbe Jedinstvene CMO uredbe br. 1308/2013.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, budući da je izmijenila sadržaj pobijane uredbe u odnosu na nacrt delegiranog akta, koji je podnesen 24. siječnja 2017. na sastanku vinskih stručnjaka GREX WINE, a da nije pružila stručnjacima iz država članica priliku da podnesu svoja očitovanja na izmijenjenu verziju nacrtu akta, povrijedila obveze koje ima na temelju poglavlja V. točke 28. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva i članka 7. u drugom poglavlju Zajedničkog dogovora Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o delegiranim aktima, koji je priložen navedenom Međuinstitucionalnom sporazumu. Time je Komisija povrijedila osnovna procesna pravila i načelo institucijske ravnoteže.

Tužba podnesena 21. rujna 2017. – Rodonita protiv Komisije i SRB-a

(Predmet T-645/17)

(2017/C 392/45)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Rodonita, SL (Coruña, Španjolska) (zastupnici: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín i B. Fernández García, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija i Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku (SRB/EES/2017/08) Jedinstvenog sanacijskog odbora o donošenju sanacijskog programa za instituciju Banco Popular Español, S.A., koja je donesena na sjednici izvršnog odbora održanoj 7. lipnja 2017.;
- poništi Odluku Komisije EU/2017/1246 od 7. lipnja 2017. o odobravanju sanacijskog programa za Banco Popular Español, S.A.;
- također, u skladu s člancima 133. i 134. Poslovnika Općeg suda, naloži tuženicima i intervenijentima koji u cijelosti ili djelomično podupiru njihove zahtjeve da snose troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetima T-478/17, Mutuality de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jedinstveni sanacijski odbor, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jedinstveni sanacijski odbor, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-483/17, García Suárez i dr./Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-484/17, Fidesban i dr./Jedinstveni sanacijski odbor, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 22. rujna 2017. – Addition i drugi protiv SRB-a**(Predmet T-646/17)**

(2017/C 392/46)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelji: Addition Sicav, SA (Madrid, Španjolska), Allocation Sicav, SA (Madrid), Fundación Rafael de Pinto (Madrid), Chart Inversiones Sicav, SA (Madrid) i Match Ten Inversiones Sicav, SA (Madrid) (zastupnici: M. Romero Rey i I. Salama Salama, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi Odluku JUR/EES/2017/08 Jedinstvenog sanacijskog odbora od 7. lipnja 2017. o donošenju sanacijskog programa za Banco Popular Español, SA;
- u skladu s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru da tužiteljima naknadi pretrpljenu štetu u visini iznosa koji odgovara nominalnoj vrijednosti obveznica, aktualiziranoj na dan donošenja odluke, uvećanoj za zatezne kamate računajući od navedenog dana do dana isplate;
- u skladu s člancima 133. i 134. Poslovnika Općeg suda naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetima T-478/17, Mutuality de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jedinstveni sanacijski odbor, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jedinstveni sanacijski odbor, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-483/17, García Suárez i dr./Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-484/17, Fidesban i dr./Jedinstveni sanacijski odbor, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 22. rujna 2017. – Serendipity i dr. protiv EUIPO-a – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)**(Predmet T-647/17)**

(2017/C 392/47)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke**

Tužitelji: Serendipity Srl (Milano, Italija), Giuseppe Morgese (Barletta, Italija), Pasquale Morgese (Barletta) (zastupnici: C. Volpi, L. Aliotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: CKL Holdings NV (CV Bussum, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelji prijave: tužitelji

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije koji sadrži verbalne elemente „CHIARA FERRAGNI” u crnoj i nebesko plavoj boji – prijava za registraciju br. 14 346 795

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. srpnja 2017. u predmetu R 2444/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- postojanje ranijeg žiga Europske unije br. 011841582 „Chiara Ferragni” za koji je podnesena prijava za registraciju 25. lipnja 2013., i koji je registriran 10. listopada 2013.;
- pogrešna usporedba suprotstavljenih žigova;
- sveukupna pogrešna ocjena vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 2. listopada 2017. – ClientEarth protiv Komisije**(Predmet T-677/17)**

(2017/C 392/48)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: A. Jones, Barrister)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom,
- poništi drugu alineju članka 1. stavka 3. točke (a) Uredbe Komisije (EU) 2017/1154 od 7. lipnja 2017., o izmjeni Uredbe Komisije (EU) 2017/1151 o dopuni Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL 2017. L 175, str. 708.);
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova; i
- odredi bilo koje druge mjere koje smatra prikladnima.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je uvjet povjerljivosti, određen pobijanom odredbom, nezakonit jer će se njime nužno spriječiti javna tijela u državama članicama EU-a da objavljuju informacije o emisijama u okolišu na zahtjev građana, kršenjem članaka 3. i 4. Direktive o javnom pristupu informacijama o okolišu ⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je blanketni uvjet povjerljivosti koji je određen tom direktivom nezakonit jer će se njime nužno spriječiti institucije i tijela EU-a da objavljuju informacije o emisijama u okolišu na zahtjev građana, kršenjem članka 6. Uredbe iz Aarhusa ⁽²⁾ i članka 2. Uredbe o javnom pristupu informacijama ⁽³⁾.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija uvođenjem blankentne odredbe o povjerljivosti uvela ključni element koji prelazi doseg mjera za dopunu u smislu članka 5. stavka 3. i članka 14. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 715/2007, izmjenjujući učinak Direktive o javnom pristupu informacijama o okolišu, Uredbe iz Aarhusa i Uredbe o javnom pristupu informacijama, te lišavajući te mjere njihovog korisnog učinka.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se blanketnim uvjetom povjerljivosti koji je određen pobijanom odredbom krši opće načelo proporcionalnosti prava EU.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL 2003., L 41, str. 26.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Rješenje Općeg suda od 18. rujna 2017. – Volfas Engelman protiv EUIPO-a – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)

(Predmet T-700/15) ⁽¹⁾

(2017/C 392/49)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 19. rujna 2017. – Oil Pension Fund Investment Company protiv Vijeća

(Predmet T-56/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/50)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 19. rujna 2017. – Barnett i dr. protiv EGSO-a

(Predmet T-158/16 P) ⁽¹⁾

(2017/C 392/51)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik žalbenog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2017. – Scheffler protiv EUIPO-a – Doc Generici (docfauna)

(Predmet T-299/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/52)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 22. rujna 2017. – Češka Republika protiv Komisije**(Predmet T-18/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 392/53)

Jezik postupka: češki

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 70, 6. 3. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR